

PERSEVERENȚA pe calea Domnului

Cine ne va despărți pe noi de dragostea lui Hristos? Necazul sau strâmtorarea sau prigonirea sau foametea sau lipsa de îmbrăcăminte sau primejdia sau sabia? După cum este scris: „Din pricina Ta suntem dați morții toată ziua; suntem socotiți ca niște oi de tăiat.” Totuși în toate aceste lucruri noi suntem mai mult decât biruitori, prin Acela care ne-a iubit. Căci sunt bine încredințat că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici puterile, nici lucrurile de acum, nici cele viitoare, nici înălțimea, nici adâncimea, nici o altă făptură nu vor fi în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu, care este în Isus Hristos, Domnul nostru. (Romani 8:35–39)

Tema pentru SĂPTĂMÂNA DE RUGĂCIUNE din acest an pentru bisericile creștine baptiste din România este PERSEVERENȚA PE CALEA DOMNULUI. Scopul acestei tematici este încurajarea bisericilor și a credincioșilor bapțiști să persevereze în umblarea cu Dumnezeu, indiferent de obstacolele sau de circumstanțele vieții.

Pentru a sublinia profunzimea și puterea relației noastre cu Domnul Isus, apostolul Pavel pune întrebarea:

Cine ne va despărți pe noi de dragostea lui Hristos? Necazul sau strâmtorarea sau prigonirea sau foametea sau lipsa de îmbrăcăminte sau primejdia sau sabia? (Romani 8:35)

Ar putea cineva sau ceva să întrerupă părtășia noastră și umblarea noastră cu Dumnezeu? Ar putea cineva sau ceva să ne oprească din călătoria noastră spre patria cerească, acolo unde ne așteaptă Dumnezeu Tatăl nostru?

Observăm în text că, și în vremea apostolică, urmașii Domnului s-au confruntat cu probleme: necazuri și strâmtorări, prigoane și lipsuri materiale, primejdie și martiraj. Într-o formă sau alta, aceste provocări le regăsim și în vremea de acum: infectarea reală sau teama de infectare cu virusul Covid-19, boala, suferința sau despărțirea de cineva drag, pierderea locului de muncă sau confruntarea cu lipsuri materiale, necazuri în familie sau atacuri din partea celor din afară, ispitiri sau dezamăgiri, răcirea dragostei dintâi sau înstrăinarea de părtășia cu biserica, atracția unor oferte alunecoase pe internet sau atacuri directe din partea celui rău asupra credinței. Prin aceste încercări, cel rău poate încerca să oprească înaintarea noastră pe calea credinței, așa cum subliniază apostolul Iuda:

Praiubiților, pe când căutam cu tot dinadinsul să vă scriu despre mântuirea noastră de obște, m-am văzut silit să vă scriu ca să vă îndemn să luptați pentru credința care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna. (Iuda 1:3)

În această luptă a credinței, cel rău îi ispitește pe unii să abandoneze calea îngustă pe motiv că este neatractivă. Pe alții, influența unor învățături îi ispitește să strămbă

căile drepte ale Domnului sau să lărgească calea îngustă. De exemplu, unii pot fi înșelați să creadă că revelația divină cuprinsă în canonul Scripturii este insuficientă și, prin urmare, ei au nevoie de revelație extrabiblică, adică să adauge la Scriptură. Alții cad victime ale unor învățături false care desconsideră suficiența, autoritatea supremă și ineranța Scripturilor. Unii merg mai departe în rătăcirea lor ridiculizând textele care condamnă păcatul și comportamentul lumesc, ajungând în final să afirme că anumite cărți din Biblie conțin erori și, din acest motiv, trebuie abandonate.

Spre deosebire de cei care se rătăcesc de la calea Domnului, apostolul Pavel face două afirmații despre adevărații urmași ai Domnului care rămân perseverenți pe cale. Prima, în versetul 37, unde arată că biruința noastră este asigurată de Hristos:

Totuși în toate aceste lucruri noi suntem mai mult decât biruitori, prin Acela care ne-a iubit. (Romani 8:37)

Același adevăr este afirmat și în Filipeni 4:13:

Pot totul în Hristos, care mă întărește.

A doua subliniază certitudinea lui Pavel cu privire la perseverența creștinilor din Roma, care sunt gata să plătească cu moartea pentru credința lor:

Căci sunt bine încredințat că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici puterile, nici lucrurile de acum, nici cele viitoare, nici înălțimea, nici adâncimea, nici o altă făptură nu vor fi în stare să ne despartă de dragostea Lui Dumnezeu, care este în Isus Hristos, Domnul nostru. (Romani 8:38, 39)

Conștienți de faptul că, și pentru noi, Calea Domnului este presărată cu ispitiri, necazuri, suferințe, prigoane și chiar martiraj, cerem de la Domnul ca, în această săptămână de rugăciune, să ne învețe lecția perseverenței pe cale și apoi, prin puterea Cuvântului și a Duhului Sfânt, să ne binecuvânteze și să ne ajute să practicăm perseverența sfinților în toate aspectele și împrejurările vieții, până când vom ajunge în glorie, acasă la Domnul.

DUMINICĂ – Perseverență în viața personală

Bucurați-vă întotdeauna. Rugați-vă neîncetat. Mulțumiți lui Dumnezeu pentru toate lucrurile, căci aceasta este voia lui Dumnezeu, în Hristos Isus, cu privire la voi” (1 Tesaloniceni 5:16–18)

Învățăm din Sfânta Scriptură că un om care crede în Domnul Isus este mântuit, are păcatele iertate, un statut nobil – fiu/fică a lui Dumnezeu – și o relație personală cu Dumnezeu Tatăl.

Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu. (Ioan 1:12)

Această relație specială se realizează prin Cuvântul Lui Dumnezeu și prin rugăciune. Când citesc Sfânta Scriptură, Dumnezeu îmi vorbește mie. Domnul Isus afirmă: „Adevărat, adevărat vă spun că cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce m-a trimis are viață veșnică și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață” (Ioan 5:24). Iar, apostolul Pavel ne asigură că, din moment ce „Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu” (2 Timotei 3:16), Dumnezeu îmi vorbește ori de câte ori citesc din Biblie sau ascult Cuvântul Domnului predicat. Pe de altă parte, atunci când mă rog, am harul să vorbesc eu cu Dumnezeu: „Eu strig cu glasul meu către Domnul, și El îmi răspunde din muntele Lui cel sfânt” (Psalmul 3:4).

În calitate de copii ai lui Dumnezeu, suntem chemați să perseverăm în relația cu Tatăl nostru prin Cuvânt și rugăciune. Cuvintele Scripturii – „Zi și noapte cugetă la Legea Lui” (Psalmul 1:2) și „Rugați-vă neîncetat” (1 Tesaloniceni 5:17) – exprimă atât oportunitatea, cât și responsabilitatea perseverenței în relația cu Domnul.

Sfânta Scriptură ne avertizează să veghem pentru că scopul diavolului este să întrerupă relația noastră cu Dumnezeu, așa cum a procedat în Eden cu primii oameni. Dușmanul nostru știe că despățiți de Dumnezeu suntem fără binecuvântări și fără protecție (Isaia 59:1–2).

Ce metode folosește diavolul? Una dintre cele mai eficiente și subtile metode este atacul asupra priorităților. Sunt atât de ocupat cu lucrurile vremelnice încât nu mai

am timp pentru lucrurile importante cum sunt: citirea zilnică a Bibliei, viața personală de rugăciune și postul. Datorită faptului că sunt prea ocupat, fie nu le mai practic deloc, fie le practic mecanic, doar pentru a-mi amăgi conștiința. Un om cu priorități greșite are timp pentru lucrurile secundare, dar le neglijează pe cele importante. Altfel spus, am timp pentru lucrurile din creație, dar nu am timp pentru Creatorul lor. Domnul Isus ne spune:

Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică. (Ioan 5:39)

Indiferent de împrejurările vieții de pe pământ, prioritatea numărul unu trebuie să fie timpul în care stau de vorbă cu Tatăl meu ceresc. Acest adevăr este subliniat în toată Scriptura, dar în mod special, ultima carte din canoanul Scripturii subliniază importanța și urgența perseverenței în relația cu Dumnezeu prin Cuvânt și rugăciune:

„Ferice de cine citește și de cei ce ascultă cuvintele acestei proorocii, și păzesc lucrurile scrise în ea! Căci vremea este aproape.” (Apocalipsa 1:3)

Iar Apocalipsa se încheie cu imaginea unei Biserici care a perseverat pe calea credinței și în ciuda tuturor ispitelor, necazurilor și suferințelor a ajuns biruitoare la destinație:

Și Duhul și Mireasa zic: „Vino!” Și cine aude, să zică: „Vino!” Și celui ce îi este sete, să vină; cine vrea să ia apa vieții fără plată! [...] Cel ce adeverește aceste lucruri zice: „Da, Eu vin curând”. Amin! Vino, Doamne Isuse! (Apocalipsa 22:17,20).

Conștienți că vremea este aproape și pentru generația noastră, este important să perseverăm zilnic în Cuvânt și rugăciune (1 Tesaloniceni 5:17) de dragul părtășiei cu Domnul. Și pentru că este vorba despre perseverența personală, vom veni înaintea Domnului cu rugăciuni personale de mulțumire, de mijlocire și de cerere:

Mulțumiri:

- Mulțumesc Domnului pentru că sunt mântuit și sunt copilul Lui;
- Mulțumesc Domnului pentru Sfânta Scriptură și pentru că am o Biblie personală;
- Mulțumesc Domnului pentru posibilitatea de a avea o relație personală cu El.

Mijlociri:

- Pentru toți copiii Lui Dumnezeu, ca fiecare dintre ei să aibă o relație personală cu Dumnezeu, Tatăl, să citească Biblia în fiecare zi și să aibă o viață de rugăciune;
- Pentru cei care au obosit, iar relația lor cu Dumnezeu este în criză, ca ei să se întoarcă înapoi la dragostea dintâi;
- Pentru cei care au pierdut relația cu Dumnezeu, să aibă harul pocăinței și reabilitării.

Cereri:

- Pentru ca fiecare om din România să aibă o Biblie personală;
- Cei nemântuiți să aibă parte de harul mânturirii;
- Dumnezeu să schimbe inima celor cu inima împietrită din familiile noastre sau din jurul nostru;
- Pentru trezire spirituală, ca oamenii să vină prin pocăință și credință la Dumnezeu.

LUNI – Perseverență în viața de familie

Acum temeți-vă de Domnul și slujiți-I cu scumpătate și credincioșie. Depărtați dumnezeii cărora le-au slujit părinții voștri dincolo de Râu și în Egipt, și slujiți Domnului. Și dacă nu găsiți cu cale să slujiți Domnului, alegeți astăzi cui vreți să slujiți: sau dumnezeilor cărora slujeau părinții voștri dincolo de Râu, sau dumnezeilor Amoriților în a căror țară locuiți. Cât despre mine, eu și casa mea vom sluji Domnului. (Iosua 25:14–15)

Familia este o instituție creată și binecuvântată de Dumnezeu. În familie experimentăm cele mai intime și mai frumoase relații interumane. Familia este locul în care se nasc și cresc copiii; este locul în care se formează caracterul și integritatea lor. Familia întemeiată și binecuvântată de Dumnezeu se formează în baza legământului încheiat între un singur bărbat și o singură femeie pentru a trăi împreună ca soț și soție înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor, până când moartea îi va despărți. (Geneza 2:23–24)

Planul lui Dumnezeu cu privire la perseverența și indisolubilitatea relației de căsătorie este afirmat de Domnul Isus în cuvintele:

Deci, ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă.
(Marcu 10:9)

Suntem conștienți, însă, că trăim într-o perioadă în care familia este atacată din toate părțile. Diavolul vrea să distrugă familia. Metodele pe care le folosește sunt diferite. Unele familii sunt atacate prin intermediul crizelor, a tensiunilor și neînțelegerilor pe care diavolul le provoacă și le întreține. Altele sunt distruse prin divorț – când înșelați de diavolul cei doi calcă în picioare legământul de căsătorie. Criza sanitară provocată de virusul Covid-19

a accentuat tensiunile din multe familii și, conform statisticilor, numărul divorțurilor s-a dublat.

O altă metodă a diavolului, rușinoasă pentru națiunea noastră care se declară creștină, este lupta ideologică și politică de a distruge familia biblică prin legiferarea parteneriatelor civile sau a căsătoriilor între persoane de același sex. Lupta unor organizații naționale și internaționale de a introduce această ideologie în școli reprezintă, de fapt, atacul celui rău asupra familiei și, în special, asupra copiilor și a tinerilor.

Într-o asemenea vreme și într-o asemenea generație care se îndreaptă spre păgânism, noi, copiii Lui Dumnezeu, trebuie să ne rugăm pentru credincioșie și perseverență în viața de familie. Să ne rugăm inspirați și încurajați de atitudinea lui Iosua, ca să putem spune și noi împreună cu el:

Cât despre mine, eu și casa mea vom sluji Domnului.
(Iosua 25:15 b)

Pentru a avea perseverența și biruința lui Iosua avem nevoie de protecția, puterea și resursele cerului. De aceea, venim înaintea Domnului în rugăciuni de mulțumire, de mijlocire și de cerere pentru perseverența în viața de familie, așa cum ne învață Sfânta Scriptură.

Mulțumiri:

- Pentru familia creată de Dumnezeu;
- Pentru toți cei care susțin și apără familia creată de Dumnezeu;
- Pentru altarele din familii;
- Pentru cei mântuiți din familie;
- Pentru toți membrii familiei mele.

Mijlociri:

- Pentru unitatea familiei;
- Pentru pace și armonie cerească în familiile care se confruntă cu crize;
- Pentru mântuirea tuturor membrilor familiei;
- Pentru familiile unde s-au dărâmat altarele.

Cereri:

- Prezența Lui Dumnezeu să fie în fiecare familie;
- Eliberarea celor stăpâniți de patimi și păcate;
- Trezire spirituală în familiile care nu au altare;
- Protecția divină asupra tuturor familiilor.

MARȚI – Perseverență în relația cu Biserica

Cât de plăcute sunt locașurile Tale, Doamne al oștirilor! Sufletul meu suspină și tânjește de dor după curțile Domnului, inima și carnea mea strigă către Dumnezeu cel Viu! Până și pasărea își găsește o casă acolo, și rândunica un cuib unde își pune puii... Ah! altarele Tale, Doamne al oștirilor, Împăratul meu și Dumnezeu meu! Ferice de cei ce locuiesc în Casa Ta! Căci ei tot mai pot să Te laude. (Psalmul 84:1-4)

Biserica întemeiată de Dumnezeu în baza jertfei Domnului Isus și a lucrării Duhului Sfânt este comunitatea credinței, a speranței și a dragostei. Din această comunitate, în manifestarea ei locală, fac parte toți credincioșii dintr-o localitate sau zonă, care prin credința în jertfa ispășitoare a Domnului Isus și prin pocăința sinceră de păcate au fost mântuiți, au experimentat nașterea din nou prin lucrarea Duhului Sfânt și, în ascultare de porunca Domnului, au primit botezul. Toți aceștia se adună împreună pentru a se închina lui Dumnezeu, pentru a se zidi în credință, pentru ajutorarea celor aflați în nevoi și pentru a se echipa în vederea misiunii și evanghelizării. Împreună studiază Cuvântul, se roagă, celebrează Cina Domnului, se bucură de părtășia frățească și mijlocesc pentru mântuirea celor pierduți în păcat.

Sfânta Scriptură ne atenționează, însă, cu privire la planurile celui rău de a lovi în Biserica Domnului prin atacuri din interior și din exterior. Printre metodele celui rău regăsim atât încercarea de a discredita Biserica în ochii celor dinafară ca să nu mai fie atrași de ea, cât și diminuarea perseverenței și credințioșiei celor dinlăuntru, pentru a-i îndepărta de ea.

Chiar dacă vremurile sunt grele, noi, copiii Lui Dumnezeu, suntem chemați să perseverăm în credințioșie față de poporul Domnului și împărtășim bucuria Psalmistului care spune: „Mă bucur când mi se zice: „Haidem la Casa Domnului!” (Psalmul 122:1). De asemenea, Epistola către Evrei subliniază datoria noastră de a persevera în părtășia cu frații și surorile de credință: „Să nu părăsim adunarea noastră cum au unii obicei; ci să ne îndemnăm unii pe alții, și cu atât mai mult cu cât vedeți că ziua se apropie” (Evrei 10:25).

Este adevărat că în această perioadă regulile care au fost impuse datorită pandemiei limitează posibilitățile de a ne aduna împreună la închinare și părtășie. Și totuși, sub călăuzirea Duhului Sfânt, cu discernământ și responsabilitate suntem chemați să perseverăm în credințioșia și dedicarea noastră pentru Biserica Domnului între cele două porunci: pe de o parte, „Să nu părăsim adunarea noastră” (Evrei 10:25), iar pe de alta, „Oricine să fie supus stăpânilor” (Romani 13:1). Între aceste două porunci, trebuie să acționăm cu dedicare și perseverență față de Biserica Domnului, iar pe de altă parte, cu discernământ și responsabilitate pentru a nu-i expune pe alții la riscul de îmbolnăvire. Din dragoste pentru frații mei nu mă duc la adunare dacă sunt contaminat cu Sars-cov 2, dar atunci când sănătatea îmi permite, nu voi sta nepăsător acasă. Da, voi purta masca, voi respecta distanțarea și voi folosi dezinfectanții cu toată responsabilitatea, dar nu voi renunța la privilegiul de a fi în părtășie cu frații mei de credință în prezența Tatălui, a Fiului și a Duhului Sfânt. Perseverența mea cu privire la părtășia frățească în Casa Domnului contribuie la manifestarea unității Bisericii și la mărturia ei în fața oamenilor. Domnul Isus Hristos s-a rugat pentru unitatea urmașilor Lui:

Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine și Eu, în Tine, ca și ei să fie una în Noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis. (Ioan 17:21)

Conștienți de chemarea Domnului la perseverență față de părtășia cu frații și surorile de credință, dar și de atacurile celui rău asupra Bisericii, venim înaintea Domnului în rugăciuni de mulțumire, de mijlocire și de cerere pentru Biserica Domnului:

Mulțumiri:

- Pentru biserica din care fac parte;
- Pentru toți frații și surorile mele;
- Pentru aparținătorii bisericii;
- Pentru posibilitatea de a merge la Casa Domnului în vremea aceasta.

Mijlociri:

- Pentru cei mântuiți – să rămână tari în credință;
- Pentru întărirea celor care au oboșit pe cale – Dumnezeu să-i ajute să se întoarcă la dragostea dintâi;
- Pentru pocăința celor care au căzut pe cale – Dumnezeu să le dea putere să revină în părtășia cu frații;
- Mărturia frumoasă a bisericii să contribuie la întoarcerea oamenilor la Isus Hristos.

Cereri:

- Mântuirea aparținătorilor bisericii;
- Recuperarea fraților și surorilor care nu mai frecventează biserica sau care vin foarte rar;
- Mântuirea prietenilor care frecventează Casa Domnului împreună cu noi.

MIERCURI – Perseverență în slujire

Te rog fierbinte, înaintea lui Dumnezeu și înaintea lui Hristos Isus, care are să judece viii și morții, și pentru arătarea și Împărăția Sa: propovăduiește Cuvântul, stăruie asupra lui la timp și ne la timp, muștră, ceartă, îndeamnă cu toată blândețea și învățătura. Căci va veni vremea când oamenii nu vor putea să sufere învățătura sănătoasă; ci îi vor gădila urechile să audă lucruri plăcute și își vor da învățători după poftele lor. Își vor întoarce urechea de la adevăr și se vor îndrepta spre istorisiri închipuite. Dar tu fi treaz în toate lucrurile, rabdă suferințele, fă lucrul unui evanghelist și împlinește-ți bine slujba. Căci eu sunt gata să fiu turnat ca o jertfă de băutură, și clipa plecării mele este aproape. M-am luptat lupta cea bună, mi-am isprăvit alergarea, am păzit credința. De acum mă așteaptă cununa neprihănirii, pe care mi-o va da în „ziua aceea” Domnul, Judecătorul cel drept. Și nu numai mie, ci și tuturor celor ce vor fi iubiti venirea Lui. (2 Timotei 4:1-8)

Vedem din această relatare a apostolului Pavel, că slujitorii Cuvântului și slujirea lor ocupă un loc important în Sfânta Scriptură. Identitatea și lucrarea slujitorilor sunt stabilite de Domnul. De exemplu, apostolul Pavel le spune corintenilor că aceia care propovăduiesc Evanghelia trebuie să fie priviți „ca niște slujitori ai Lui Hristos” (1 Corinteni 4:1b). Din această perspectivă, este important să ne întrebăm: oare cum ne privesc oamenii pe noi astăzi? Văd ei în felul nostru de viață și slujire „slujitori ai Lui Hristos?”

Un adevărat slujitor al lui Hristos știe întotdeauna cine este Stăpânul și cine este slujitorul. El acceptă autoritatea Domnului în toate aspectele vieții și slujirii lui. Apostolul Pavel descrie dedicarea în slujire prin verbele: „M-am luptat, mi-am isprăvit, am păzit”. Lucrarea lui s-a desfășurat din perspectiva ascultării de Domnul. Sutașul roman a dat glas acestui adevăr când i-a spus Domnului Isus: „«Doamne» a răspuns sutașul, «nu sunt vrednic să intri sub acoperământul meu; ci zi numai un cuvânt, și robul meu va fi tămăduit. Căci și eu sunt un om sub stăpânire; am sub mine ostași, și zic unuia: „Du-te!” și se duce; altuia: „Vino!” și vine; și robului meu: „Fă cutare lucru!” și-l face.»” (Matei 8:8-9)

Adevăratul slujitor înțelege că a-L sluji pe Dumnezeu este o onoare, este o cinste, un privilegiu, dar și o mare responsabilitate. Domnul Isus precizează faptul că, în realitate, fiecare om are un stăpân pe care îl slujește: “Nimeni nu poate sluji la doi stăpâni. Căci sau va urî pe unul și va iubi pe celălalt; sau va ține la unul și va nesocoti pe celălalt: Nu puteți sluji lui Dumnezeu și lui Mamona” (Matei 6:24).

Dacă nimeni nu poate sluji doi stăpâni, este important ca fiecare om să știe cui slujește. Viața duplicitară a unui slujitor îi poate înșela pe oameni, dar nu-L poate înșela pe Stăpân. „Dumnezeu nu se lasă batjocorit” (Galateni 6:7). De aceea, dacă Domnul este Stăpânul meu, atunci cu toată inima și cu toată puterea mea voi fi dedicat acestei slujiri.

Până în martie 2020 când au fost introduse restricțiile cauzate de pandemie, slujirea noastră a îmbrăcat forme multiple – evanghelizări cu adunările pline, călătorii misiunare cu corul sau cu alte formații muzicale, servicii divine cu programe elaborate, întâlniri de copii și tineri, tabere etc. Acum, din cauza regulilor impuse, multe dintre aceste forme de slujire nu mai sunt posibile. De aceea, pe bună dreptate, se ridică întrebarea: oare în perioada aceasta s-a încheiat responsabilitatea slujirii? Sau este mai potrivită următoarea întrebare: sub ce formă trebuie să ne continuăm slujirea?

Robul bun și credincios perseverează în slujire, indiferent de vremuri și împrejurări. El știe că lucrarea lui este răsplătită de Dumnezeu. Apostolul Pavel subliniază:

M-am luptat lupta cea bună, mi-am isprăvit alergarea, am păzit credința. De acum mă așteaptă cununa neprihănirii, pe care mi-o va da în „ziua aceea” Domnul, Judecătorul cel drept. Și nu numai mie, ci și tuturor celor ce vor fi iubiti venirea Lui. (2 Timotei 4:7-8)

Inspirați de acest adevăr biblic, venim înaintea Domnului în rugăciuni de mulțumire, de mijlocire și de cerere:

Mulțumiri:

- Pentru privilegiul și onoarea de a sluji Domnului;
- Pentru cei care fac din slujire o prioritate în viața lor;
- Pentru cei care sunt perseverenți în slujire – vestirea Cuvântului, rugăciune, cântare, studii biblice la grupele de copii și de tineri, grupuri de studiu biblic și rugăciune în timpul săptămânii, evanghelizare personală, misiune, vizite la bolnavi și ajutorare etc.;
- Pentru cei care au înțeles modul în care pot sluji și în vremea aceasta.

Mijlociri:

- Slujitorii să înțeleagă responsabilitatea slujirii din toată inima;
- Pentru dedicarea totală a celor care slujesc;
- Slujirea noastră să fie duhovnicească.

Cereri:

- Dumnezeu să facă din fiecare copil al Său un slujitor adevărat
- Pentru cercetarea și pocăința celor care au abandonat sau au compromis lucrarea;
- Pentru recuperarea și întărirea celor care au obosit în lucrare;
- Domnul secerișului să scoată din generația tânără mulți slujitori.

JOI – Perseverenți în mijlocire

El a spus pilda aceasta: „Un om avea un smochin sădit în via sa. A venit să caute rod în el, și n-a găsit. Atunci a zis vierului: «Iată că sunt trei ani de când vin și caut rod în smochinul acesta și nu gălesc. Taie-l. La ce să mai cuprindă pământul degeaba?» «Doamne», i-a răspuns vierul, «mai lasă-l și anul acesta; am să-l sap de jur împrejur și am să-i pun gunoi la rădăcină. Poate că de acum înainte va face rod; dacă nu, îl vei tăia»”. (Luca 13:6–9)

Anul 2021 poate fi un an de îndurare din partea Lui Dumnezeu în ce privește mântuirea oamenilor. Este adevărat că oamenii au multe nevoi – una dintre ele este chiar nevoia de sănătate, mai ales pentru cei care suferă de boli grave sau cei care s-au infectat cu Covid-19 și au parte de suferință în trup.

Există însă o suferință mult mai mare decât cea produsă de boală sau de lipsuri, oricare ar fi ele – este suferința pe care o produce păcatul. Păcatul afectează atât viața de pe pământ, cât și veșnicia. De aceea, cea mai mare nevoie pentru fiecare om este nevoia de mântuire. Sunt persoane în familiile noastre care au nevoie de mântuire. Sunt rudeni de-ale noastre, vecini, prieteni, colegi de școală sau de muncă care au nevoie de Domnul Isus Hristos ca Domn și Mântuitor în viața lor. Trăim într-o societate și într-o națiune care se numește creștină, dar așa cum spune Dumnezeu prin Proorocul Isaia despre poporul Israel în vechime, așa se întâmplă și astăzi cu poporul nostru: “Domnul zice: „Când se apropie de Mine poporul acesta, Mă cinstește cu gura și cu buzele, dar inima lui este de-

parte de Mine și frica pe care o are de Mine nu este decât o învățătură de datină omenească” (Isaia 29:13).

Înțelegem din acest text că nu doar cei care sunt prin locuri stricate ci și printre oamenii religioși sunt mulți nemântuiți. Poate pentru mântuirea unora ne rugăm și mijlocim de multă vreme și încă nu vedem răspunsul. Este important să nu ne oprim, ci să perseverăm până când Dumnezeu va cerceta viețile lor.

Prin credință așteptăm ziua când îl vor accepta pe Domnul Isus ca Domn și Mântuitor și îl vor mărturisi în apa botezului. Vedem exemplul lui Avraam care a primit răspuns la rugăciunea lui de mijlocire pentru Lot: „Când a nimicit Dumnezeu cetățile Câmpiei, și-a adus aminte de Avraam; și a scăpat pe Lot din mijlocul prăpădului, prin care a surpat din temelie cetățile unde își așezase Lot locuința” (Genesa 19:29).

Inspirați de perseverența mijlocirii lui Avraam pentru Lot și a vierului pentru smochinul neroditor, venim și noi înaintea Domnului în rugăciuni de mulțumire, de mijlocire și de cerere:

Mulțumiri:

- Pentru toți cei care mijlocesc înaintea Lui Dumnezeu pentru mântuirea semenilor lor;
- Pentru cei care au fost mântuiți în urma postului și a rugăciunii;
- Pentru cei care vin împreună cu noi la biserică, dar care încă nu sunt mântuiți.

Mijlociri:

- Pentru perseverență în lucrarea de mijlocire pentru cei nemântuiți;
- Pentru toți frații și surorile care sunt hotărâți ca în anul 2021 să mijlocească înaintea Lui Dumnezeu pentru mântuirea, a cel puțin, unui suflet nemântuit;
- Pentru întărirea credinței celor care mijlocesc în rugăciune.

Cereri:

- Pentru mântuirea celor din casele noastre;
- Pentru mântuirea rudeniilor, prietenilor, vecinilor și colegilor noștri;
- Dumnezeu să schimbe inimile celor împotriviți și batjocoritori;
- Pentru mântuirea conducătorilor României.

VINERI – Perseverență în evanghelizare, misiune și ucenicie

Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin. (Matei 28:19–20)

Tema Congresului Cultului Creștin Baptist din România desfășurat la Cluj în zilele de 24 și 25 mai 2019 a fost: *Uniți în Hristos pentru misiune*. Preocuparea noastră ca și copii ai lui Dumnezeu trebuie să fie extinderea Împărăției Lui, adică mântuirea oamenilor. Porunca Domnului Isus trebuie să fie prioritatea și responsabilitatea noastră:

Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. (Matei 28:19)

Mandatul încredințat de Domnul Isus ucenicilor și prin ei tuturor credincioșilor este la imperativ – exprimat în verbe: „Duceți-vă”, „faceți”, „botezați-i și învățați-i”. Aici nu este exprimată o dorință sau o sugestie pe care le putem lua în considerare sau nu, ci avem o poruncă, un imperativ care trebuie îndeplinit. Este planul lui Dumnezeu pentru mântuirea oamenilor care cere perseverență în ascultare din partea noastră, în evanghelizare, misiune și ucenicie.

Preocuparea noastră pentru mântuirea oamenilor trebuie să înceapă cu cei nemântuiți din casele noastre, rudeniile noastre, vecinii, prietenii și colegii de școală sau de muncă. Dacă Dumnezeu va îngădui să intrăm în anul 2021, să ne rugăm și să postim cu dorința și pasiunea ca prin mărturia noastră alții să-L accepte pe Domnul Isus ca Mântuitor și Domn în viața lor. Să ne rugăm ca pasiu-

nea apostolului Pavel pentru mântuirea celor din casa lui să devină și pasiunea noastră:

Simt o mare întristare și am o durere necurmată în inimă. Căci aproape să doresc să fiu eu însumi anatema, despărțit de Hristos, pentru frații mei, rudele mele trupesți. (Romani 9: 2–3)

Este potrivit ca atunci când Îl prezentăm pe Domnul Isus Hristos celor nemântuiți să folosim pasajele evanghelice din Sfintele Scripturi, la care putem adăuga mărturia întoarcerii noastre la Dumnezeu, așa cum a procedat și apostolul Pavel în Fapte 22:1–21, și în Fapte 26:1–29. Mărturia personală are o putere deosebită atunci când este însoțită de exemplul unei vieți transformate prin puterea mântuitoare a Domnului Isus prin Duhul Sfânt. Să avem, însă, totdeauna în inima noastră convingerea că harul mântuirii vine de la Domnul. Noi suntem doar instrumentele prin care El alege să lucreze. Apostolul Pavel subliniază acest adevăr:

Noi dar, suntem trimiși împuterniciți ai lui Hristos; și, ca și cum Dumnezeu ar îndemna prin noi, vă rugăm fierbinte, în Numele lui Hristos: Împăcați-vă cu Dumnezeu! (2 Corinteni 5:20)

Inspirați de acest adevăr biblic, venim înaintea Domnului cu rugăciuni de mulțumire, de mijlocire și de cerere:

Mulțumiri:

- Pentru cei din familie noastre, pentru rudeni, prieteni, vecini, colegi care sunt mântuiți;
- Pentru frații și surorile din biserică din care facem parte care sunt pasionați de mântuirea altor oameni;
- Pentru misionarii din biserică noastră, din alte biserici surori din țară și din ale părții ale lumii.

Mijlociri:

- Pentru perseverență în rugăciune și evanghelizare pentru mântuirea oamenilor;
- Pentru entuziasm și pasiune în viața fiecărui credincios baptist pentru a deveni „pescari de oameni” (Luca 5:10);
- Pentru noi oportunități de a-L mărturisi pe Domnul Isus Hristos oamenilor nemântuiți.

Cereri:

- Pentru lărgirea Împărăției lui Dumnezeu în România;
- Pentru mântuirea întregii familii;
- Pentru mântuirea conducătorilor țării și a celor locali;
- Pentru mântuirea vrăjmașilor evangheliei din toate instituțiile din România.

SÂMBĂȚĂ – Perseverență în susținerea slujitorilor

În Biserica din Antiohia erau niște proroci și învățători: Barnaba, Simon, numit Niger, Luciu din Cirena, Manaen, care fusesse crescut împreună cu cârmuitorul Irod, și Saul. Pe când slujeau Domnului și posteau, Duhul Sfânt a zis: „Puneți-Mi deoparte pe Barnaba și pe Saul, pentru lucrarea la care i-am chemat.” Atunci, după ce au postit și s-au rugat, și-au pus mâinile peste ei și i-au lăsat să plece. (Faptele apostolilor 13:1–3)

Calitatea de slujitor al Domnului este un har special însoțit de o chemare lăuntrică, de călăuzirea Duhului Sfânt și de confirmarea bisericii locale. Când aceste etape au fost îndeplinite, așa ca și în cazul lui Saul și Barnaba, Domnul ne oferă onoarea de a fi „împreună lucrători cu El” (1 Corinteni 3:9). O parte importantă a acestei conlucrări este îndreptată înspre identificarea, creșterea, trimiterea și susținerea lucrătorilor. Evanghelistul Luca consemnează cuvintele Domnului:

Și le-a zis: „Mare este secerișul, dar puțini sunt lucrătorii! Rugați dar pe Domnul secerișului să scoată lucrători la secerișul Său.” (Luca 10:2)

Pentru a înțelege locul și rolul nostru în a fi „împreună lucrători cu Dumnezeu” este important să observăm patru aspecte esențiale subliniate de Domnul:

- **Secerișul este mare** – miliarde de oameni nemântuiți;
- **Lucrătorii sunt puțini** – nu este o slujbă râvnită în felul lumii;
- **Este nevoie de rugăciunile noastre** – așa cum sublinia John Wesley: „Dumnezeu face totul ca răspuns la rugăciune”;
- **Domnul este suveran și peste seceriș și peste secerători** – de aceea rugăciunile noastre se îndreaptă spre El.

Oare de ce sunt puțini lucrătorii? Te-ai rugat cu perseverență pentru noile generații de lucrători? Te-ai gândit că ai putea fi chiar tu unul dintre lucrătorii folosiți de Duhul Sfânt în lucrarea Lui Dumnezeu? Când te-ai rugat ultima dată: „Doamne, ajută-mă să înțeleg voia Ta!”

Confrunțați cu chemarea la lucrare, e posibil ca unii să desconsidere statutul de lucrător, alții să amâne, iar alții să fie descurajați de greutățile slujirii. Printre personajele biblice care au răspuns chemării, strălucește exemplul lui Isaia care atunci când a auzit întrebarea lui Dumnezeu a răspuns: „Iată-mă, trimite-mă” (Isaia 6:8).

În același timp, oamenii care răspund chemării Lui Dumnezeu pentru lucrarea Evangheliei au nevoie de susținere prin post, rugăciune și sprijin material. De asemenea, au nevoie de încurajare, știind că diavolul îi va folosi pe alții ca să-i descurajeze.

În această luptă spirituală pentru chemarea, viața și slujirea lucrătorilor este nevoie de perseverență în rugăciune, în post, de încurajare și dărnicie pentru susținerea lucrătorilor.

Conștienți de această chemare și responsabilitate, venim acum înaintea Domnului cu rugăciuni de mulțumire, de mijlocire și de cerere:

Mulțumiri:

- Pentru cei care au răspuns chemării Lui Dumnezeu la slujire;
- Pentru cei care slujesc cu integritate, dedicare, pasiune și entuziasm;
- Pentru cei care susțin slujitorii prin post, rugăciune, încurajare și dărnicie.

Mijlociri:

- Pentru perseverență în slujire;
- Pentru perseverența celor care susțin lucrătorii;
- Pentru înviorarea slujitorilor care au obosit sau sunt descurajați.

Cereri:

- Dumnezeu să ridice generații noi de slujitori;
- Dumnezeu să deschidă câmpuri noi de evanghelizare și misiune;
- Dumnezeu să binecuvânteze frații și surorile care susțin prin post, rugăciune, încurajare și dărnicie slujitorii Domnului.

DUMINICĂ: Perseverență în dărnicie

Căci Eu sunt Domnul, Eu nu Mă schimb; de aceea, voi, copii ai lui Iacov, n-ați fost nimiciți. Din vremea părinților voștri voi v-ați abătut de la poruncile Mele și nu le-ați păzit. Întoarceți-vă la Mine, și Mă voi întoarce și Eu la voi, zice Domnul oștirilor. Dar voi întrebați: „În ce trebuie să ne întoarcem?” Se cade să înșele un om pe Dumnezeu cum Mă înșelați voi? Dar voi întrebați: „Cu ce Te-am înșelat?” Cu zeciuielile și darurile de mâncare. Sunteți blestemați câtă vreme căutați să Mă înșelați, tot poporul în întregime! Aduceți însă la casa vistieriei toate zeciuielile, ca să fie hrană în Casa Mea; puneți-Mă astfel la încercare, zice Domnul oștirilor, și veți vedea dacă nu vă voi deschide zăgazurile cerurilor și dacă nu voi turna peste voi belșug de binecuvântare. (Maleahi 3:6-10)

Pentru mulți creștini, dărnicia este un subiect sensibil. Aceștia evită atât studiul atent al textelor biblice care vorbesc despre dărnicie, cât și practicarea dărnicii și, în special, a zeciuielii. În lumina învățaturii Sfințelor Scripturi putem afirma, însă, că dărnicia este o datorie a fiecărui credincios. Unii argumentează că dărnicia, inclusiv zeciuiala, este o practică specifică Vechiului Testament, fiind legată de lege, în timp ce noi trăim în vremea harului. Domnul Isus Hristos face lumină în această problemă și spune:

Vai de voi, cărturari și farisei fățarnici! Pentru că voi dați zeciuială din izmă, din mărgar și din chimen și lăsați nefăcute cele mai însemnate lucruri din Lege: dreptatea, mila și credințioșia; pe acestea trebuie să le faceți, și pe acelea să nu le lăsați nefăcute. (Matei 23:23)

În contextul confruntărilor cu fariseii și cărturarii, Domnul Isus afirmă clar că, în timp ce dreptatea, mila și credințioșia trebuie împlinite, zeciuiala nu poate fi lăsată nefăcută. Pentru acei care asociază zeciuiala cu Legea, este important de observat că zeciuiala este menționată în Biblie cu mult înainte de darea Legii (Geneza 14:20).

Dărnicia nu este opțională, ci este o responsabilitate a fiecărui credincios. În primul rând, așa cum subliniază cartea Proverbe, dărnicia este în același timp o poruncă și un act de închinare prin care Îl cinstim pe Dumnezeu:

Cinstește pe Domnul cu averile tale și cu cele dintâi roade din tot venitul tău. (Proverbe 3:9)

În primul rând trebuie subliniat faptul că atunci **când dărnicia este făcută cu toată inima, ea aduce slavă lui Dumnezeu**. Apostolul Pavel surprinde relația dintre dărnicie și slava lui Dumnezeu atunci când scrie Corinteniilor despre rolul lui Tit în lucrarea de strângere de ajutoare pentru sfinții care duc lipsă:

Mai mult, el a fost ales de Biserici să meargă împreună cu noi în această lucrare de binefacere, pe care o săvârșim spre slava Domnului și ca o dovadă de bunăvoință noastră. (2 Corinteni 8:19)

Același adevăr este subliniat și în capitoul următor:

Așa că dovada dată de voi prin ajutorul acesta, îi face să slăvească pe Dumnezeu pentru ascultarea pe care mărturișiți că o aveți față de Evanghelia lui Hristos, și

pentru dărnicia ajutorului vostru, față de ei și față de toți. (2 Corinteni 9:13)

În al doilea rând, **dărnicia susține lucrarea Bisericii**. Biserica are multe proiecte și multe nevoi. Unele dintre aceste nevoi sunt legate de susținerea lucrătorilor, susținerea lucrării de misiune, școlile teologice care pregătesc lucrători, ajutorarea celor în lipsuri materiale, întreținerea clădirii bisericii, cheltuieli cu utilitățile etc., și datorită faptului că din motive doctrinare bisericele baptiste nu acceptă bani de la stat, dărnicia credincioșilor este singura modalitate prin care se adună resursele necesare lucrării Evangheliei. În acest sens, Cuvântul lui Dumnezeu afirmă:

„Aduceți însă la casa vistieriei toate zeciuielile, ca să fie hrană în Casa Mea; puneți-Mă astfel la încercare”, zice Domnul oștirilor, „și veți vedea dacă nu vă voi deschide zăgazurile cerurilor și dacă nu voi turna peste voi belșug de binecuvântare.” (Maleahi 3:10)

Atunci când mulți Îl cinstesc pe Dumnezeu numai cu vorba, adevărații credincioși Îl cinstesc cu fapta.

În al treilea rând, **dărnicia este de asemenea o binecuvântare**. Un proverb spune că „Niciodată dărnicia nu aduce sărăcie.”

Dar afirmația Scripturii este mult mai profundă: „Omul milostiv va fi binecuvântat, pentru că dă săracului din pâinea lui” (Proverbe 22:9).

Prin urmare, dărnicia care dă slavă lui Dumnezeu, contribuie la înaintarea Evangheliei și aduce binecuvântare dătorului trebuie să fie caracterizată de:

- Bucurie: „...bucuria lor peste măsură de mare” (2 Corinteni 8:2); „...pe cine dă cu bucurie îl iubește Dumnezeu” (2 Corinteni 9:7);
- Generozitate: „belșug de dărnicie” (2 Corinteni 8:2);
- Bunăvoie: „de bunăvoie,” (2 Corinteni 8:3);
- Fără zgârcenie: „fără zgârcenie” (2 Corinteni 9:5),
- Fără părere de rău: „nu cu părere de rău” (2 Corinteni 9:7).

Dragostea adevărată se manifestă prin dărnicie. Acesta este modul în care Dumnezeu își demonstrează dragostea: „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu, încât a dat...” (Ioan 3:16). Un proverb care a surprins acest adevăr

spune: „Cineva poate dărui fără să iubească, dar nimeni nu poate iubi fără să dăruiască.”

Ca unii care suntem obiectul special al dragostei lui Dumnezeu demonstrată prin faptul că a dat pe singurul lui Fiu pentru noi și împreună cu El ne dă toate lucrurile

(Romani 8:32), venim acum în rugăciune de mulțumire, mijlocire și cerere pentru perseverență în dragostea care dăruieste pentru slava Domnului, înaintarea Evangheliei și binecuvântarea celor care dau cu bucurie.

Mulțumiri:

- Pentru credincioșii din bisericile noastre care practică dărnicia;
- Pentru cei care prin dărnicia lor contribuie la susținerea lucrărilor bisericii cu toate că nu sunt încă membri în bisericile noastre;
- Pentru cei care au continuat să dăruiască și atunci când le-au scăzut veniturile;
- Pentru toate lucrările frumoase care s-au realizat în biserică.

Mijlociri:

- Pentru perseverența în dărnicie indiferent de împrejurări;
- Pentru binecuvântarea și răsplătirea celor darnici din biserică;
- Pentru cei care au pierdut locul de muncă și sunt în lipsuri materiale.

Cereri:

- Pentru cercetarea și îndreptarea celor ca nu-L cinstesc pe Domnul cu averea lor;
- Pentru mântuirea celor care ajută lucrarea, dar încă nu și-au dăruit inima Domnului;
- Pentru încurajarea și ajutorarea văduvelor și orfanilor în necazurile lor.

CONCLUZII

Învățătura biblică despre perseverență ne ajută să înțelegem deosebirea dintre cei care sunt credincioși cu adevărat și cei care au doar o formă de evlavie. În mesajul pe care Domnul îl adresează bisericilor din Apocalipsa se repetă în cuvinte diferite importanța perseverenței în viața noastră: „Fii credincios până la moarte și-ți voi da cununa vieții” (2:10), „Celui ce va birui și celui ce va păzi până la sfârșit lucrările Mele, Îi voi da stăpânire peste Neamuri!” (2:20). De asemenea, Epistola către evrei subliniază perseverența adevăraților credincioși:

Să nu vă părăsiți dar încrederea voastră pe care o așteptați o mare răsplătire! Căci aveți nevoie de răbdare ca, după ce ați împlinit voia lui Dumnezeu, să puteți căpăta ce v-a fost făgăduit. „Încă puțină, foarte puțină vreme” și „Cel ce vine va veni, și nu va zăbovi. Și cel neprihănit va trăi prin credință: dar dacă dă înapoi, sufletul Meu nu găsește plăcere în el.” Noi însă nu suntem din aceia care dau înapoi ca să se piardă,

ci din aceia care au credință pentru mântuirea sufletului. (Evrei 10:35–39)

În vremea în care unii dau înapoi, nu mai perseverază, credința noastră se întemeiază pe promisiunea că „Acela care a început în voi această bună lucrare, o va isprăvi până în ziua lui Hristos” (Filipeni 1:6). În același timp, ne rugăm ca prin puterea Aceluia care ne păstrează în har, prin credință, să perseverăm pe cale în viața personală, în relația de familie, în relația cu biserica, în slujire, în mijlocire pentru cei nemântuiți, în evanghelizare, misiune și ucenicie, în susținerea lucrătorilor și în dărnicie. Ne rugăm ca anul 2021 să fie un an al îndurării,

Iar a Aceluia care poate să vă păzească de orice cădere și să vă facă să vă înfățișați fără prihană și plini de bucurie înaintea slavei Sale, singurului Dumnezeu, Mântuitorul nostru, prin Isus Hristos, Domnul nostru, să fie slavă, măreție, putere și stăpânire, mai înainte de toți vecii, și acum și în veci. Amin. (Iuda 24–25)

Cu toată dragostea în Hristos Domnul, vă salutăm, scumpi frați și surori, și vă spunem cu toată convingerea:
Hristos S-a Născut!

Un An Nou Binecuvântat cu Perseverență pe Calea Credinței!

pastor Paul Negruț,
vicepreședinte educație biblică

pastor Mihai Micula,
vicepreședinte slujirea pastorală